

[Graversen]

er opstået efter firmaets konkurs, hvor man ikke har sikret sig, at millioner af modne muslinger bliver fjernet fra fjorden, hvorfor de gradvis vil synke ned og gå i forrådnelse.

Af hensyn til sagens presserende karakter udbedes der svar hurtigst muligt.

Svar (20/7 89):

Miljøministeren (Bilgrav-Nielsen, fg.):

Jeg har forelagt sagen for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Anlægget med muslingeopdræt i Mariager Fjord er etableret med Fiskeriministeriets tilladelse i medfør af saltvandsfiskeriloven. Samtidig påhviler det Fiskeriministeriet (Fiskerikontrollen) at føre tilsyn med anlægget, jf. samme lov.

På baggrund af den opståede konkurs har Fiskeriministeriet og Nordjyllands Amtskommune ført drøftelser om sagen. Disse drøftelser er endnu ikke afsluttet.

Nordjyllands Amtskommune fører som recipientmyndighed det generelle tilsyn med forureningstilstanden i amtets del af Mariager Fjord, herunder det område, hvor anlægget ligger. Nordjyllands Amtskommune har i forbindelse med sagen foretaget miljømæssige undersøgelser og har på baggrund af disse undersøgelser vurderet, at situationen ud fra et miljømæssigt synspunkt ikke er alarmerende.«

Jeg agter på denne baggrund ikke at foretage mig videre i sagen.

Spm. nr. S 983

Til *boligministeren* (13/7 89) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Kan ministeren placere ansvaret for den manglende genhusning i Ringsted i forbindelse med byfornyelsen, jf. Ekstra Bladet den 11. og 12. juli 1989?«

Begrundelse

Ifølge lov om byfornyelse og boligforbedring § 38, stk. 5, påhviler det kommunen at anvise erstatningsboliger. Det interesserer spørgeren, om kommunen på nogen måde kan unddrage sig dette ansvar, eller om ansvaret kan overflyttes til andre personer eller selskaber.

Svar (20/7 89):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Reglerne om erstatningsboliger (genhusning) er indeholdt i byfornyelsesloven kap. IV. Disse bestemmelser dækker, jf. overgangsbestemmelserne i lovens § 90, også anvisning af erstatningsboliger efter saneringsloven.

Er en ejendom omfattet af en saneringsplan i henhold til lov om sanering eller en byfornyes- eller boligforbedringsbeslutning i henhold til lov om byfornyelse og boligforbedring, og skal ejendommen rømmes som følge af de påbudte arbejder, har beboeren ret til at få anvist en erstatningsbolig. Kommunen har efter lovgivningen pligt til at anvise en bolig af passende størrelse, beliggenhed, kvalitet og udstyr. Den erstatningsboligberettigede har ret til at få anvist en erstatningsbolig i samme eller i et tilstødende boligkvarter, hvis det kan lade sig gøre.

Det er således efter lovgivningen kommunens ansvar, at anvisning af erstatningsbolig finder sted i de nævnte situationer.

Kommunen kan antage et af boligministeren godkendt sanerings-/byfornyeselskab som forretningsfører til at bistå med gennemførelsen af byfornyesopgaver, herunder anvisning af erstatningsboliger. Kommunen vil dog ikke herved kunne fraskrive sig ansvaret for anvisningspligtens opfyldelse.

Det bemærkes, at Boligministeriet ikke ud over den nævnte avisartikel har kendskab til de konkrete omstændigheder i sagen.

Spm. nr. S 984

Til *arbejdsministeren* (13/7 89) af:

Birte Weiss (S):

»Hvad vil ministeren gøre for, at styrelser, direktorater, institutioner m.m. under ministeriets ansvarsområde lever op til regeringens handlingsprogram for ligestilling på arbejdsmarkedet?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af oplysninger fra Administrations- og Personaledepartementet om, at »ligestillingsaktiviteter stort set ikke anvendes i den statslige sektor.«

Svar (21/7 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Regeringens handlingsprogram indeholder bl.a. anbefalinger om, at der oprettes ligestillingsudvalg i tilknytning til samarbejdsudvalgene, at ministerierne overvejer at oprette faste